

[Jens Thoft]

Jeg var også glad for forslaget om motiveret dagsorden. Jeg opfatter klart den dagsorden, som Socialdemokratiet har fremsat, som et nej til moderniserede og genoprettede og særligt vedligeholdte og nye eller fornyede, eller hvad man nu kalder det sprogligt, atomvåben i Europa. Sådan opfatter jeg den. Jeg opfatter den også som et klart ja til den såkaldte tredje nulløsning. Og endelig er jeg glad for, at den omtaler konventionelle våben.

Når jeg ikke, som bekendt, er gået ind på dette område, hænger det sammen med, at vi har rejst en særlig forespørgselsdebat herom, men allerede på topmødet i begyndelsen af marts kan vi risikere, at spørgsmålet om konventionelle våben kommer op, og derfor er det rart, at det er med her. Det er en særlig betryggelse, synes jeg, at vi også får sagt nej til denne del.

Forsvarsministeren har sagt, at der ikke er behov for nogen beslutning for tiden, men virkeligheden er jo, at en beslutning om kortdistance- og slagmarksatomvåbnene er på vej.

Jeg vil gerne nævne Forsvarets Oplysnings- og Velfærdstjeneste, som jeg i øvrigt sjældent udtrykker mig begejstret over for. Deres informationsmateriale er heller ikke særlig informativt. Men for en gangs skyld skal det da nævnes, at de har informeret. De fastslår i en rundskrivelse, som Folketingets Forsvarsudvalg fik i går, at vi står over for et valg mellem to onder, og jeg citerer:

»SACEUR's ønsker om at holde fast på de atomvåben, NATO har tilbage, har slået et skår i glæden over INF-aftalerne – specielt i Vesttyskland. Brede kredse ønsker at fjerne de taktiske atomvåben. Gang på gang understreger de, at de jo stort set kun kan ramme Vesttyskland.

Problemet, som Koldingmødet formentlig kommer til at tage stilling til, er derfor:

Skal vi forhandle nedrustning af de taktiske atomvåben nu, eller skal vi modernisere dem (ligesom INF-våbnene) og så forhandle dem væk i forbindelse med en asymmetrisk nedskæring af de konventionelle våben?«

Det er det, Koldingmødet formentlig kommer til at handle om. Her kunne vi også nævne Carlucci, og vi kunne nævne Margaret Thatcher, som begge kræver, at denne sag kommer på dagsordenen. Jeg kunne tilføje, at NATO-topmødet i marts formentlig også kommer til at tage hul på disse ting.

Jeg mener, at denne debat har været en god debat. Den har vist, at de danske oprustningstilhængere er blevet vist vintervejen med fru Annette Just og hr. Sønderby i spidsen. Jeg håber, at Koldingmødet kan blive begyndelsen til et oprør, et opgør i NATO, og at Danmark går forrest for at vise oprustningstilhængerne vintervejen.

Jeg synes, det er en god dag i dag, for problemerne i morgen bliver jo så at få forsvarsministeren til at leve op til denne – jeg tror, det er den 22. sikkerhedspolitiske dagsorden, som bringer regeringen i mindretal, og som Folketinget nu hælder ned i halsen på ministeren.

Men SF vil gøre, hvad vi kan for at fungere som støttepædagog for ministeren og hans kontorchefer, således at de på landets vegne får sagt klart nej til en fornyet kompenserende, eller hvad man nu kalder det sprogligt, atomoprustning – på boligområdet kalder man det genopretning, skulle jeg hilse at sige, så dér var et nyt udtryk, man kan benytte – ikke alene på topmødet i marts, men også på NPG-mødet i Kolding i april.

Den dagsorden, vi nu vedtager, er et godt håndslag til fredsbevægelsen. Derfor var det en god debat.

Lasse Budtz (S):

Jeg synes egentlig, at forsvarsministerens sidste indlæg, men også dele af ministerens første indlæg, understreger, at det, der sker i Østblokken på nogle områder, yderligere nødvendiggør nye initiativer fra Vestens side, ny beredvilighed til forhandling, større bevægelighed og vilje til nedrustning. Der er en militær side af dette problem, og der er en politisk side og en diplomatisk side. Der er ingen som helst tvivl om, at det er der også i Vesten. Medens man fra den militære side temmelig uopfindsomt og traditionelt advokerer for den sædvanlige anvendelse af militære midler til at løse politiske problemer, er der en opblødning på den politiske side, og det gælder også både Øst og Vest, selv om det naturligvis ikke i højrepartier er slået ordentligt igennem endnu, ikke så stærkt, som det f.eks. for øjeblikket er i Vesttyskland.

På en måde synes jeg også, at hr. Per Stig Møllers argumentation skulle gøre det meget let for i hvert fald det regeringsparti – men jeg ved godt, man opræder samlet – at stemme for vores dagsorden, fordi de citerer og de argu-